

НАДЛЪГВАНЕ

Две овчарчета се надлъгвали. Обзаложили се по на едно агне. Който надлъже, негово да бжде агнето.

— Вчера, — започнало първото, — когато пасъхъ стадото въ полето, задръмалъ съмъ на слънце. И въ съня си започнахъ да се качвамъ на едно високо дърво безъ клони. Качвахъ се, качвахъ се, а дървото връхъ нѣма. Колкото по-високо се качвамъ, толкова и то по-високо става. И сега още се качвамъ и не мога да достигна върха му.

— Азъ пъкъ, — зараказвало второто, — сънувахъ, че слизамъ въ единъ кладенецъ. Кладенецътъ сухъ, безъ вода. А дълбокъ — дъно нѣма. Колкото по-дълбоко слизамъ, толкова и той по-дълбокъ става. И до сега още слизамъ и не мога да достигна дъното му.

— А ти докато слизашъ, азъ гледамъ отъ дървото и виждамъ, че вълкъ е дошълъ и отвлѣкълъ десетъ най-хубави агнета отъ стадото ти.

— Божичко! Какво ще казвамъ сега на тате! — извикало уплашено второто овчарче, като забравило, че се надлъгватъ.

— На баща си ще кажешъ, — зарадвало се първото, — че деветтѣ агнета се върнали здрави и читави въ стадото, а десетото отишло въ пещъта, да се опече.

Второто овчарче разбрало, че било надлъгано. То се засрамило и, ще-неще заклало едно агне отъ стадото си. Опекли го и юнашки го изяли.

Н. Гарваловъ

